

Jeg vil naturligt nok holde mig mest til de ændringsforslag, der har udsigt til at blive gennemført.

De aftaleforhandlinger, der har ført frem til de ganske mange ændringsforslag fra finansministeren, var præget af et finanslovsforslag, der var så overbevisende, at man havde nogle meget rolige forhandlinger, der var mere overbevisende end sparebud på 14 mia. kr., 10 mia. kr. og 5 mia. kr., og hvad vi ellers har hørt i de mere til udvortes brug anvendte ordførertaler under førstebehandlingen. Vi så da heller ikke mere til forslagene om disse milliardsparebud i forhandlingerne.

Blandt de socialdemokratiske ønsker, som indgik i finanslovsforhandlingerne, vil jeg nævne en række her.

Først og fremmest var det helt afgørende for Socialdemokratiet, at vi kunne gøre ordningen med uddannelsesorlov permanent, og at vi kunne fastholde en orlovsydelse på 100 pct. og altså undgå, at den blev sænket til 80 pct., som det ellers ville have været tilfældet allerede den 1. april 1995. Det lykkedes at få dette ønske opfyldt.

Det var også et ønske for os, at vi kunne gøre ordningen med forældreorlov permanent. Det lykkedes, men vi har til gengæld måttet acceptere, at orlovsydelsen er nedsat fra 80 pct. til 70 pct. og senere hen i 1997 til 60 pct.

Nedsættelsen af orlovsydelsen kan så medvirke til – hvilket ikke i sig selv er negativt – at man svækker den overopfyldelse af forventningerne, som har ligget som et resultat i løbet af 1994, hvor forventningerne til, hvor mange mennesker der ville gå på orlov, er blevet absolut mere end opfyldt.

For det tredje ønskede vi, at man fandt en form, hvor man kunne fortsætte ordningen med sabbatorlov som en egentlig orlovsordning. Og så dette lykkedes, idet vi også her har en sænkning af orlovsydelsen fra 80 pct. til 70 pct. og siden hen til 60 pct. og en ordning, hvor man nu skal holde orlov i mindst 13 uger.

Et fjerde emne, som vi ønskede inddraget, var spørgsmålet om starten på omstilling af job for langtidsledige i offentlige stillinger til faste og ordinære job i det offentlige. Det lykkedes på den måde, at vi inden for aktiveringsrammen har reserveret 150 mio. kr. i henholdsvis 1995 og 1996 til brug for refusion af kommunale lønudgifter til disse nye faste ordinære job. Og der er så vedtaget en målretning, nemlig sådan at det skal ske inden for ældreområdet. Det er et resul-

tat, som vi sætter overordentlig stor pris på i Socialdemokratiet.

Et femte område, vi ønskede sat på dagsordenen under forhandlingerne, var spørgsmålet om forenkling og effektivisering af den kommunale aktivering i sammenhæng med et gennemsyn af kontanthjælpsreglerne. De resultater, vi har opnået her, har betydet en forenklet ydelsesmodel. Det har betydet udvidelse af aktiveringspligten, og det har betydet en forenklet finansiering, samtidig med at der er en række forslag, der betyder, at vi har fjernet en række paradokser fra kontanthjælpssystemet.

Det er ikke mindst vigtigt, at vi, der – som vi gør det i Socialdemokratiet – synes, det er vigtigt med et godt socialt sikkerhedsnet, ikke kan se afgørende spørgsmål ved, om det kan misbruges, om det giver anledning til paradokser. For det vil betyde et pres mod det samlede sikkerhedsnet, og det er vi meget lidt interesseret i, og derfor er retninger, justeringer, fjernelse af paradokser et vigtigt punkt at få gennemført, og det lykkedes altså også.

Vi ønskede også initiativer, der kunne modvirke flaskehalse på arbejdsmarkedet, flaskehalse, som vi heldigvis ikke ser endnu, men som man til stadighed skal være forberedt på at kunne imødegå. Man kan allerbedst gøre det ved så meget som muligt at sørge for, at de ikke opstår, og, hvis de skulle opstå, så have et beredskab til at sørge for, at de ikke udvikler sig til negative flaskehalse.

Det lykkedes på den måde, at vi har fået sat fokus på rådighedsreglerne i form af øget tilsyn, opstramning af den gældende praksis og opfølgning med vurdering af effekten i 1995, i september måned.

Et syvende emne, vi ønskede på dagsordenen, var spørgsmålet om, hvordan vi kunne modvirke ventelister til en lang række operationer, og dér blev vi enige om, at man lavede en forsøgsordning med operationsgaranti for nogle enkelte typer operationer inden for det offentlige sygehusvæsen, en garanti, der udløses inden for tre måneder.

Et yderligere emne – det er så det ottende – vi ønskede at få sat på dagsordenen og få gennemført i sammenhæng med finansloven, var spørgsmålet om finansiering af miljøforbedringer af mindre landbrug, og her fik vi den gældende ordning, der ellers ville være ophørt, forlænget.

Et niende emne var spørgsmålet om, at man i forbindelse med finanslovsforhandlingerne også